

Amaikak ba-diño
zaartua zareala,
pipi-zerenak janik
il-ur zagozala.

Ta... zu ilten ba'zara,
zelan nik abestu?
Zuk uts emon ezkeru,
zelan nik arnastu?
Baiña, ba-dozu lar be,
oindiño kemenik:
urte luzez, oi maite!
zagoz, bai, mardulik.

GAU - ERESIA

«Andra Maria,
jaio baiño len,
Esaera: Karmel-padarrak
gogoz gur eben».

Gau-erdi. Giro epel atsegin;
illargia goi albain jruten;
geldi aitz, baso, beresi...
Padar-taldeak, koba barruan,
sail bitan kanta eresi.

goak: Erraldoi zantsu baten indarrez
zerua zear, nasi-nasian,
zelan odeiak iradu?
Era berean gure arima
zugana, Ama, doakigu.

2'garrenak: Gertu daukazuz gure biotzak,
gure gogoak ernai daukazuz,
oi amesezko zeru urdin!
Goitar eresiz zu aintzatzea
da gure gaurko zeregin.

Egun zabaltze sorgin-taiuzko;
laiñoa bean aruntz-onuzka,
Tgoak: argia goian eun zuri:
buru ta biotz zeureak gozuz,
labe goría iduri.

2'garrenak: Biotzak maite, kantu aoak,
gau ta egun zu Amatzat autor,
bai egiteko bakana!
Zeru-zati bi diran begiok
itzuli, arren, gugana.

Tgoak: Gabiltzan bide au dozu, Ama,
ortzi-argiak sututakoa,
garra guztiz ta ondo-nai;
zuri atsegin yatzun goi-deia
biotzak yakuz erregai.

2'garrenak: Nekatxa zara zoragarria,
azalez urdin, barru-gun zuri:
nun leike joro bardiñik?
Zoramenezko ederkai orrek
zuntzutan gaukaz loturik.

l'goak: Bai arduratsu dala Jainkoa!
Gariak galtsu, azal egurrak,
ak nai onek dau zaindari;
guri, osterá, Ama gurena
eratu dausku gidari.

2'garrenak: Zu barik, naiz-ta ondasun bete,
bear aiñako aserik eztau
gure barruko irakiñak.
Txingar bi letxe, garkin pareko,
or Ama-seme bikaiñak.

I'goak: Karmel'go tontor lillurakorra,
Jainko-eskuak eder jasoa,
dana zugatz, usain ta su;
milla margozko lore artean
zure arnasa doargu.

2'garrenak: Zugandikako eder jakitez
—Ama ta Birjiñ aldi batera—
galanki gara aserik;
oindiño baiña ba-dogu zador,
zer-ikasi geiagorik.

I'goak eta Garaia betez, —olan uste guk—
etortekoa zarean. Ama,
zakiguz beti eguzki,
2'garrenak: egunik egun atxulo barru
gorets zaiguzan gartsuki.

EDESTI XAMURRA

(Neure loba Bilbatua'tar Jonetxu'ri, biotzez)

I.—Sarrera

Atz artean zaukadan
galburu guria:
nok lekarkit niri be
opa dodan eskerra,
oi zure zoria!

Bizi-argi lez zaitut
biotzean maite;
ta, zuretzat dodaz gaur
agur ta adi sutsuak,
iñortxok ez beste.

Bir-loratuarena
zure maite-edesti:
mamin-azal ezta,
barne-ikaraz josia,
poz-zero ta illinti.

II.—Aurkitu

Galdurik, ala itxia?
Nik ez dakit ziur.
Garia, ebagirik,
metaetan bil eben
biotz-esku samur.

Ni ara nintzanean
zu bakar zengozan:
solo erdian toto,
ziñean ainbat luze,
aurra iduri lotan.

Joranez makurturik
zindudazan jaso.
Ta zure begi eder!
Zelako matrail ori!
Zein irri-eraso!

Ezin nik azaldu, ez,
zure izate jori:
galtzu gorrista mean
eundaka garauz betea,
txairo ta ler-zori.

Zu atz artean tinko,
etxera itzul nintzan;
ta, pa gartsu emonik,
kutxa zar lurrunduan
gorde zindudazan.